

Ellan tikkari

Blogi: Viestintäharjoittelijalle Imatran voima on elinvoimaa ja valovoimaa

Tiedote **27.8.2019 16:23**

Hyppäsin Helsingin vilkkaasta opiskelija-arjesta maakuntaan kesätyöhön, johon todella halusin.

Löysin viestinnän harjoittelijan paikan netistä yrittäessäni etsiä alan kesätöitä vähän sieltä sun täältä, Helsingin lisäksi myös Etelä-Karjalan maakunnasta. Imatran kaupungin ilmoitus kiinnitti huomioni oitis, sillä jotenkin Imatrasta ja sen elinvoimasta oli jäänyt lappeenrantalaislähtöiselle nuorelle myönteinen kuva.

Halusin panostaa täysillä hakemukseen, ja onnekseni pääsin osoittamaan osaamistani myös työhaastattelussa – sekä lopulta viestinnän työn parissa.

Otin tämän työn aina vakavasti, mutten totisesti. Tiesin, ettei ilman kokeilemista ja heittäytymistä saisi mitään uutta tai jännää aikaan. Turvallinen ympäristö, jonka loi kannustava tiimi, antoi alusta asti ymmärtää, että tämä olisi oikea paikka toteuttaa itseä pelotta. Viestinnän porukan tuella pääsinkin mielestäni viestintävastuiden virtaan hyvin mukaan, minkä lisäksi onnistuin aika ajoin myös jättämään oman kädenjälkeni työhön. Imatran viestinnän työntekijät ovat ammattilaisia, joilla on langat käsissään.

Imatra haluaa mennä eteenpäin. Se oli minulle selvää alusta asti, ja olenkin tosi ilahtunut siitä luottamuksesta, jota sain käyttääkseni luovuutta silloin kun sen aika on. Kaupunkiorganisaation viestinnän perusraamit kuntalaisen tiedonlähteenä on toki täytettävä, mutta mielestäni vapaus vastata esimerkiksi sosiaalisen median nopeampoiseen muutokseen on vähintään yhtä tärkeä ansio.

Jopa tärkeimpänä oppina kesätyöstä käteen jäi ymmärrys. Perehtyessäni työhön pala palalta, minulle selvennettiin joka vaiheessa mitä tehdään ja miten tehdään, mutta ennen kaikkea miksi tehdään. Ryhtyessä tekemään asiaa kuin asiaa, on muistettava perusteet sen takana – etenkin, kun tehdään töitä tiedon ja vuorovaikuttavan yleisön kanssa. Oikeastaan tämän takia ala minua kiinnostaakin; onnistunut viestintä luo ymmärrystä, ja sen ymmärryksen valossa ihmiset tekevät valintoja.

Parhaimmat asiat elämässä eivät tule helpolla. Kahdella bussiyhteydellä matkustaminen töihin Lappeenrannasta vei päivästäni lähemmäs neljä tuntia. Akateemisen vapauden vaihtuminen aamukuuden herätyksiin oli, no, virkistävä. Iltaisin kävin jalkapallotreeneissa ja pelireissuilla aina Varkaudessa asti. Kerkesinpä nilkankin nyrjäyttää.

Uusi työ oli haastavaa ja antoisaa alusta loppuun, eikä olosuhteet latistaneet intoani missään vaiheessa. Kirjoitinkin Instagram-tililläni, että vaikka asiat eivät tietenkään aina ole helppoja, kaksi ajatusta kantavat aika pitkälle: koko kesän avainnauhassani roikkunut sitruuna-avaimenperän teksti *easy peasy lemon squeezy*, sekä rannekorun sanat *pokka pitää* (sattumaako?). Pilke silmäkulmassa näiden voimalla pärjää monessa yllättävässäkin tilanteessa.

Nuorvanhassa Imatran kaupungissa on valtavaa potentiaalia, jonka parissa oli ilo tehdä töitä. Sain valokuvata teatteria, kirjoittaa tiedotteita niin Big Band Campista, kesäkerhoista kuin sinilevästäkin, sekä aistia ja välittää Imatranajon tunnelmaa. Imatran asioista tuli minunkin asioitani. Kaiken kaikkiaan viestintäharjoittelijan työ oli minulle sydämenasia: tulin Imatralle koko sydämelläni, lähtiessäni osa siitä jää – ja loput on ääriään myöten täynnä kaikkea hyvää.

Ella Taavitsainen

